

Motto: Pamiętaj abyś nie zaszkodził, chcąc pomóc!

Owidiusz

Nowy Główny Geodeta Kraju mgr inż. Jerzy ALBIN

Minister Infrastruktury powołał z dniem 5 grudnia 2001 r. na Głównego Geodetę Kraju mgr inż. Jerzego Albina.

Jerzy Albin urodził się 8 lipca 1952 r. w Bydgoszczy, ukończył Wydział Geodezji i Kartografii Politechniki Warszawskiej w 1976 r. Po ukończeniu studiów w latach 1976-1981 pracował na Wydziale jako nauczyciel akademicki w Instytucie Geodezji Wyższej i Astronomii Geodezyjnej.

W latach 1978-1988 pracuje w aparacie etatowym PZPR kolejno w komitetach: dzielnicowym (Warszawa Śródmieście), warszawskim i centralnym. W 1988 r. po zdaniu egzaminów rozpoczyna studia doktoranckie w Akademii Nauk Społecznych. Po ukończeniu tych studiów w 1990 r. rozpoczyna działalność menadżerską. W latach 1990-1993 pełnił funkcję wicedyrektora, a następnie dyrektora generalnego w warszawskiej firmie „Ad Novum”. Jest to duża firma, zatrudniająca ponad 250 osób, prowadząca wielokierunkową działalność produkcyjną, usługową, handlową oraz wydawniczą. „Ad Novum” wydawała i wydaje „Trybunę”, kilka tygodników

i miesięczników o zasięgu ogólnopolskim i regionalnym.

W latach następnych, aż do czasu nominacji na stanowisko wiceprezesa GUGiK, zajmował się doradztwem gospodarczym, wykonywał ekspertyzy ekonomiczno-organizacyjne i prawne, prowadził szkolenie kadr na potrzeby organizacji państwowej, samorządowej oraz banków i innych działów gospodarki. Zajmował się również promocją na rynek polski i krajów byłego ZSRR produktów firm krajowych oraz zagranicznych. W latach 1997 - 1998 pełnił funkcję wiceprezesa GUGiK. Od marca 1999 r. był Wicedyrektorem Wydziału Geodezji i Kartografii Urzędu Marszałkowskiego Województwa Mazowieckiego. Od 1 stycznia 2001 r. do chwili objęcia funkcji Prezesa GUGiK pełnił funkcję Geodety Województwa Mazowieckiego.

Od 1990 r. do chwili obecnej (tj. trzecią kadencję) jest radnym gminy Warszawa Ursynów z listy SLD.

Stan rodzinny prezesa - żona geodetka, uczy matematyki w LO na Ursynowie, dwoje dzieci: córka Jola - absolwentka SGH i syn Adam - student II roku Wyższej Szkoły Menadżerskiej. Hobby prezesa: podróże, literatura piękna, szybka jazda samochodem, brydż.

POCZET GEODETÓW POLSKICH

Nauczyciele - Wychowawcy - Profesorowie

Profesor zwyczajny dr inż. Michał FUKSA (1916-1989)

Pracownik naukowy Akademii Górniczo - Hutniczej, prof. Michał Fuksa urodził się 22 września 1916 roku w miejscowości Łubnie, położonej w gminie Dynów w powiecie brzozowskim województwa Rzeszowskiego, jako syn Jana i Katarzyny z domu Łazor.

Naukę w szkole podstawowej rozpoczął w roku 1923 w swojej miejscowości rodzinnej gminie Dynów. Następnie uczęszczał do Gimnazjum Staroklasycznego im. Kazimierza Morawskiego w Przemyśle, które ukończył w Przemyśle w roku 1936.

W czasie od 1 września 1937 r. do 23 września 1938 r. odbył służbę wojskową w Szkole Podchorążych Rezerwy Piechoty w Jarosławiu przy 24 Dywizji Piechoty, uzyskując stopień plutonowego podchorążego. Studia wyższe rozpoczął jesienią 1938 roku na Wydziale Prawa Uniwersytetu im. Jana Kazimierza we Lwowie. Wybuch II wojny światowej przerywa rozpoczęte studia, do których już nie wraca. Podczas okupacji przez 5 lat pracował przy budowie dróg i mostów w okolicach Krosna i Jasła, pełniąc funkcję i zadania technika.

W dniu 25 kwietnia 1945 r. rozpoczął studia wyższe na Wydziale Inżynierii Lądowej Politechniki Śląskiej w Gliwicach, które następnie kontynuował od roku 1946 na Wydziałach Politechnicznych - Wydział Inżynierii - Akademii Górniczej w Krakowie, uzyskując w dniu 22 kwietnia 1949 r. stopień magistra inżyniera budowy dróg i mostów. W latach 1948-1959 pracował kolejno w Katedrze Geometrii Wykreślnej do 31 sierpnia 1949 r. jako młodszy asystent, w Katedrze Budowy Mostów do 31 sierpnia 1950 r. jako asystent a następnie w Katedrze Statyki i Wytrzymałości Materiałów Wydziałów Politechnicznych AGH - do 30 września 1953 r. jako starszy asystent.

Następnie 1 października 1953 r. objął stanowisko zastępcy profesora w Katedrze Budownictwa Żelbetowego na Wydziale Budownictwa Lądowego Politechniki Krakowskiej, pełniąc obowiązki kierownika Zakładu Konstrukcji Żelbetowych. Docentem etatowym został mianowany w dniu 1 lipca 1958 r. W latach 1953-1956 był prodziekanem a w kadencji 1956-1959 dziekanem Wydziału Budownictwa Lądowego Politechniki Krakowskiej. Stopień doktora nauk technicznych uzyskał w dniu 6 czerwca 1959 r. na Wydziale Budownictwa Lądowego Politechniki Krakowskiej po obronie pracy doktorskiej pt. "Dojrzewanie betonu w obudowie mroźnych szybów górniczych".

Równocześnie z pracą naukową na uczelni w latach 1949-1953 był zatrudniony jako projektant w "Energoprojekcie" i "Miestoprojekcie" oraz w Centralnym Biurze Projektów i Studiów w Krakowie, gdzie był konsultantem, weryfikatorem oraz członkiem rad technicznych wymienionych biur. W październiku 1960 r. przeszedł do pracy naukowej w AGH, obejmując stanowisko kierownika Katedry Budownictwa na Wydziale Geodezji Górniczej, po zmarłym prof. inż. Izidorze Stelli-Sawickim, a po reorganizacji uczelni w roku 1969 kierownika Zakładu Budownictwa i Inżynierii. W roku 1964 uzyskał tytuł profesora nadzwyczajnego, a w roku 1981 profesora zwyczajnego. W latach 1964-1966 pełnił funkcję prodziekana, a następnie przez 3 kadencje, w latach 1966-1969 i 1975-1981 był dziekanem Wydziału Geodezji Górniczej Akademii Górniczo-Hutniczej. Za znaczące osiągnięcia w pracy naukowo-badawczej i dydaktycznej wielokrotnie otrzymywał nagrody Rektora AGH oraz Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki. Dnia 30 września 1986, w 70- tym roku życia przeszedł na emeryturę. Profesor Michał Fuksa był wybitnym specjalistą w zakresie budownictwa lądowego zwłaszcza konstrukcji żelbetowych i fundamentowania budowli. Dysponował olbrzymim doświadczeniem i niespotykaną intuicją inżynierską. Utrzymywał ścisłą współpracę z przemysłem, celem realizacji

w praktyce prac badawczych prowadzonych w Jego Katedrze, a później w Zakładzie. Z niezwykłą łatwością rozwiązywał skomplikowane problemy bezpieczeństwa budowli oraz zabezpieczeń i rekonstrukcji zagrożonych budowli przemysłowych i użyteczności publicznej oraz obiektów zabytkowych, szczególnie Starego Miasta w Krakowie. Przez 25 lat (1962–1967 i 1970 – 1989) pełnił funkcję przewodniczącego Rady Naukowo-Technicznej Zespołu Rzeczoznawców Krakowskiego Oddziału NOT. W latach 1980-1986 był pełnomocnikiem Rektora AGH ds. Odnowy Zabytków Krakowa. Jego osiągnięcia naukowe i techniczne dla potrzeb budownictwa, wyrażają się liczbą ponad 80 publikacji oraz ponad 700 prac naukowo-badawczych i opracowań technicznych dla przemysłu.

Prof. dr inż. Michał Fuksa otrzymał wiele odznaczeń państwowych i resortowych, a w tym Medal 10-lecia, Złoty Krzyż Zasługi, Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Krzyż Ofi-

cerski Orderu Odrodzenia Polski, Srebrną i Złotą Honorową Odznakę Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa, Srebrną i Złotą Odznakę NOT, Złotą Odznakę za pracę społeczną dla Miasta Krakowa i Złotą Odznakę za zasługi dla Ziemi Krakowskiej. Posiada też wiele odznaczeń i wyróżnień na polu dydaktyki, w tym Medal Zasłużonego Nauczyciela oraz Medal Komisji Edukacji Narodowej. Prof. Michał Fuksa zmarł w Krakowie w dniu 22 lipca 1989 roku. W uroczystości pogrzebowej na miejsce wiecznego spoczynku odprowadziło Go wielu Przyjaciół, Kolegów i Wychowanków. Nauka Polska, Akademia Górniczo-Hutnicza a zwłaszcza Wydział Geodezji Górniczej stracili wspaniałego człowieka.

Prof. dr hab. inż. Stanisław Pachuta

Dnia 13 grudnia 2001 roku zmarł

ŚP

mgr inż. **Jerzy GAZIŃSKI**

Wieloletni aktywny działacz Stowarzyszenia Geodetów Polskich

W latach 1981-1986 i 1998-2001 - Przewodniczący Oddziału SGP w Zielonej Górze

W latach 1989 - 1998 - Członek Głównej Komisji Rewizyjnej SGP.

Za aktywną pracę zawodową i społeczną odznaczony został wieloma odznaczeniami państwowymi, resortowymi i społecznymi.

Odszedł niezwykle serdeczny Kolega i wybitny działacz społeczny.

Dnia 12 stycznia 2002 roku zmarł

ŚP

Prof. dr **Wiktor RICHERT**

Członek Honorowy Stowarzyszenia Geodetów Polskich

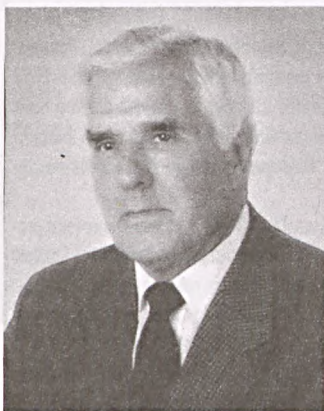
Wieloletni aktywny działacz SGP

Wieloletni Przewodniczący Głównej Komisji Planowania Przestrzennego SGP

Za wieloletnią pracę zawodową i naukową odznaczony został wieloma odznaczeniami państwowymi, resortowymi i społecznymi.

Pożegnaliśmy bardzo serdecznego Kolegę, wybitnego działacza naszej organizacji.

Jubileusze Profesor Adam Linsenbarth

W dniu 10 grudnia 2001 roku, odbyła się w Sali Lustrzanej Pałacu Staszica w Warszawie, uroczysta sesja poświęcona Jubileuszowi 70-lecia urodzin i 50-lecia pracy zawodowej, Dyrektora Instytutu Geodezji i Kartografii prof. IGIK dr hab. inż. Adama Linsenbartha.

Sesję otworzył prof. dr hab. inż. Bogdan Ney, czł. korespondent PAN, przewodniczący Rady Naukowej IGIK. Powitał przybyłych gości, po czym wygłosił szkic biograficzny Jubilata - Profesor Adam Linsenbarth - Znakomity Fotogrametra, Zasłużony Innowator i Organizator.

Następnie głos zabierali licznie zgromadzeni goście. Na zakończenie pierwszej części sesji

głos zabrał Jubilat, serdecznie dziękując za przybycie i wysoką ocenę jego dorobku naukowego i organizacyjnego.

Po kokałju odbyła się sesja naukowa nt. wybranych problemów i osiągnięć fotogrametrii i teledetekcji. Wygłoszono 17 bardzo ciekawych referatów.

Krótki szkic biograficzny Jubilata.

Prof. Adam Linsenbarth urodził się 30 listopada 1931 roku w Starogardzie Gdańskim, gdzie w 1938 r. rozpoczął naukę w szkole podstawowej. W okresie wojny mieszkał najpierw w Warszawie a potem w Żyrardowie. Na tajnych kompletach ukończył szkołę powszechną oraz

dwie klasy gimnazjum. Uczestniczył w Ruchu Oporu biorąc udział w akcjach małego sabotażu.

W roku 1945 powrócił do Starogardu. Ukończył tam Gimnazjum i Liceum im. Stanisław Staszica, uzyskując świadectwo dojrzałości.

Wobec trudnych warunków materialnych, rozpoczął pracę zarobkową w Biurze Terenowym Poznańskiego Oddziału Państwowego Przedsiębiorstwa Mierniczego we Wrocławiu.

W roku 1951 rozpoczął studia na Wydziale Geodezji i Kartografii Politechniki Warszawskiej. W roku 1955 uzyskał dyplom inżyniera geodety a w roku następnym został magistrem inżynierem o specjalności - fotogrametria.

Po ukończeniu studiów podjął pracę w Państwowym Przedsiębiorstwie Fotogrametrii w Warszawie, poza tym pracował dodatkowo jako starszy asystent w Katedrze Fotogrametrii Politechniki Warszawskiej. W roku 1968 uzyskał na Wydziale Geodezji PW stopień doktora nauk technicznych.

W roku 1973 wyjechał do pracy w Libii. Został zatrudniony w Departamencie Pomiarów Ministerstwa Planowania i Badań Naukowych w Trypolisie, pełniąc jednocześnie obowiązki konsultanta Delegatury Polservice i Biura Rady Handlowego PRL, jako ekspert ds. fotogrametrii.

Po powrocie z Libii rozpoczął pracę w Instytucie Geodezji i Kartografii na stanowisku kierownika Zakładu Produkcji Doświadczalnej w Ośrodku Przetwarzania Obrazów Lotniczych i Satelitarnych OPOLIS. W roku 1980 został powołany na stanowisko docenta w IGIK.

W latach 1981 - 1987 ponownie pracował w Libii, najpierw na stanowisku eksperta ds. fotogrametrii i teledetekcji a potem przeniósł się do niemieckiej firmy Applied Satellite Technology. Po powrocie podjął pracę w IGIK na stanowisku kierownika Działu Współpracy z Zagranicą a potem Kierownika Zakładu Fotogrametrii.

SEMINARIUM

W dniu 20 grudnia 2001 roku odbyło się w siedzibie Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii seminarium podsumowujące drugą edycję szkoleń Głównego Geodety Kraju, zorganizowanych w 2001 roku, dla starostów, geodetów powiatowych, kierowników powiatowych ośrodków dokumentacji geodezyjnej i kartograficznej i przewodniczących zespołów uzgadniania dokumentacji projektowej.

Szkolenia prowadzone były przez:

- Zespół Rzeczoznawców Stowarzyszenia Geodetów Polskich - szkolenie starostów i geodetów powiatowych.
- Wojewódzki Ośrodek Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej - szkolenie kierowników powiatowych ośrodków dokumentacji geodezyjnej i kartograficznej oraz przewodniczących zespołów uzgadniania dokumentacji projektowej.

Program seminarium przewidywał:

1. Otwarcie seminarium.
2. Omówienie programów szkoleniowych realizowanych w poszczególnych grupach szkoleniowych. Referują przedstawiciele realizatorów szkoleń:
 - Zespołu Rzeczoznawców SGP,
 - WODGiK w Łodzi.
3. Omówienie wyniku ankiet i testów sprawdzających przeprowadzonych w poszczególnych grupach szkoleń. Referują przedstawiciele realizatorów szkoleń:
 - Zespołu Rzeczoznawców SGP,
 - WODGiK w Łodzi.
4. Przedstawienie informacji o przeprowadzonych szkoleniach:
 - ocena realizowanego programu.
 - wnioski i uwagi merytoryczne zgłaszane przez uczestników szkoleń w trakcie wykładów.
 - propozycje tematów do trzeciej edycji szkoleń.
 Referują wykładowcy realizujący szkolenie.
5. Dyskusja, sformułowanie wniosków.
6. Podsumowanie seminarium.

Obradom przewodniczyła mgr inż. Grażyna Skołbania Dyrektor Departamentu do spraw Zasobu Geodezyjnego i Kartograficznego w obecności mgr inż. Jerzego Albina Głównego Geodety Kraju i mgr inż. Krzysztofa Mączewskiego Wiceprezesa Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii.

Po otwarciu seminarium, informacje w sprawie realizacji programów szkoleniowych oraz wyników ankiet i testów w poszczególnych grupach szkoleniowych złożyli:

- mgr inż. Marian Szymański — Kierownik Zespołu Rzeczoznawców SGP,
- mgr inż. Marianna Jeżewska — Dyrektor WODGiK w Łodzi i inż. Wojciech Tokarski.

Organizatorzy zwracali uwagę na program który zawierał szeroką tematykę co spowodowało dużą intensywność szkolenia. Na te sprawy najczęściej zwracali uwagę uczestnicy szkolenia. Proponowano aby w przyszłości było mniej tematów i jeśli jest to możliwe, były one skonsultowane z geodetami powiatowymi. Zaproponowano bardzo dużo tematów, na przyszłe szkolenia. Testy sprawdzające wiadomości nabyte na szkoleniu wykazały że uczestnicy dobrze przyswoili prezentowane zagadnienia. Następnie głos zabierali wykładowcy stwierdzając między innymi:

- występuje duże zróżnicowanie w poziomie wiedzy geodezyjnej wśród starostów,
- występuje duże zróżnicowanie w zakresie potrzeb i oczekiwań dotyczących Funduszu Gospodarki Zasobem Geodezyjnym i Kartograficznym,
- występuje potrzeba zorganizowania szkoleń dla inspektorów wojewódzkich,
- jest konieczność permanentnego szkolenia osób posiadających uprawnienia zawodowe w geodezji,
- szkolenia powinny odbywać się w innym terminie niż obecne, koniec roku wpływa ujemnie na frekwencję,
- konieczne jest przeprowadzenie analizy stanu zatrudnienia w powiatach,
- należy spróbować ujednolicić organizację służby geodezyjnej w powiatach.

Na zakończenie obrad, głos zabrał Główny Geodeta Kraju, który odpowiedział na szereg pytań sformułowanych w wystąpieniach uczestników seminarium. Dotyczyły one przede wszystkim spraw związanych z uprawnieniami zawodowymi w geodezji, doskonaleniem zawodowym wykonawców posiadających uprawnienia oraz zapowiedział prowadzenia przez GUGiK dalszych szkoleń centralnych.

Tadeusz Kuźnicki

Od 1 października 1991 roku sprawuje funkcję Dyrektora Instytutu Geodezji i Kartografii. W roku 1996 uzyskał na Wydziale Geodezji Górniczej i Inżynierii Środowiska krakowskiej Akademii Górniczo-Hutniczej stopień doktora habilitowanego, a od 1998 roku zajmuje stanowisko profesora IGiK.

Do Stowarzyszenia Geodetów Polskich wstąpił zaraz po ukończeniu studiów. Od 1959 roku był członkiem Zarządu Sekcji Fotogrametrycznej SGP - Polskiego Towarzystwa Fotogrametrii. W latach dziewięćdziesiątych pełnił funkcję wiceprzewodniczącego tejże Sekcji. Był organizatorem wielu konferencji i sympozjów naukowych i naukowo-technicznych. Redagował Biuletyn PTF ukazujący się na łamach Przeglądu Geodezyjnego. Jest członkiem Rady Programowej PG.

W latach 1966-1974 i 1991-2001 był członkiem Zarządu Głównego z wyboru imiennego. Obecnie pełni funkcję wiceprzewodniczącego Komisji ds. Specjalizacji Zawodowej Inżynierów.

Jest bardzo aktywnym działaczem Federacji Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych -NOT. Bardzo dużo czasu poświęcał na pracę w Międzynarodowym Towarzystwie Fotogrametrycznym (MTF) obecnie nosi nazwę Międzynarodowe Towarzystwo Fotogrametrii i Teledetekcji (MT-FiT). Dzięki między innymi Jubilatowi w roku 1959 Polskie Towarzystwo Fotogrametryczne (PTF) zostało ponownie przyjęte do MTF. Dwukrotnie w latach 1964-1968 i 1972-1973 pełnił funkcję

sekretarza VI Komisji MTF zajmującej się problemami zawodowymi, szkoleniowymi, terminologią i bibliografią w zakresie fotogrametrii. Brał udział we wszystkich Kongresach MTF i MTFiT.

Nadal bardzo aktywnie działa w Stowarzyszeniu Geodetów Polskich.

Prezydium Zarządu Głównego Stowarzyszenia Geodetów Polskich gratuluje Jubilatowi dużych osiągnięć w pracy naukowej i zawodowej, serdecznie dziękuje za bardzo efektywną działalność w naszej organizacji. Życzy dalszych osiągnięć, oraz wszelkiej pomyślności.

Tadeusz Kuźnicki

Od Redakcji:

Serdecznie przepraszamy Kol. Irenę MOSKWĘ za błędnie wydrukowane nazwisko w nr 40 „Wiadomości”. Podpis pod fotografią z Dnia Geodety w Rzeszowie powinien być następujący: „Irena MOSKWA jako 1-sza znalazła okazałego prawdziwka”.

PLAN IMPREZ
NAUKOWO-TECHNICZNYCH I REKREACYJNYCH
STOWARZYSZENIA GEODETÓW POLSKICH w 2002 r.

lp	Temat i rodzaj imprezy	Termin i miejsce	Organizator	Zasięg region., kraj. międzynar.
1	IV KNT nt. „Ośrodki Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej”	11-12.IV.2002 r. Elbląg	OKGK-Elbląg Prezydent m. Elbląga Klub ODGiK przy ZG SGP	krajowa
2	XXIV edycja etapu centralnego Konkursu Wiedzy Geodezyjnej i Kartograficznej	kwiecień 2002 r. Miętne	ZG SGP Technikum Geodezyjne w Żelechowie	krajowa
3	VIII Dni Geodezji „Polsko-Czesko-Słowackie”	9-11.V.2002 r. Polanica Zdrój	ZG SGP; ZO SGP we Wrocławiu	międzynarodowa
4	Polskie Towarzystwo Informacji Przestrzennej	II połowa maja 2002 r. Warszawa	PTIP	krajowa
5	Polskie Towarzystwo Fotogrametrii i Teledetekcji	19-20.IX.2002 r. Konin	ZG SGP PTFiT	krajowa
6	Seminarium nt. „Nowe kierunki rozwoju geodezji w aspekcie przekształceń strukturalnych państwa”	III kwartał 2002 r. Białystok	ZO SGP w Białymstoku	regionalna
7	Zawody strzeleckie	II kwartał 2002 r. Sokółka	ZO SGP w Białymstoku Koło SGP w Sokółce	regionalne
8	Zawody narciarskie geodetów	marzec 2002 r. Krynica Słotwiny	ZO SGP w Nowym Sączu	regionalne
9	XIII Ogólnopolskie Mistrzostwa Narciarskie Geodetów	16-19.03.2002 r. Korbielowa	ZO SGP w Nowym Sączu	ogólnopolska
10	Dzień Geodety	wrzesień 2002 r. Piwniczna	ZO SGP w Nowym Sączu	regionalne
11	Wycieczka techniczna	czerwiec 2002 r. Stara Lubownia Słowacja	ZO SGP w Nowym Sączu	regionalna
12	X Konferencja NT z cyklu: „Kataster Nieruchomości”	12-14.IX.2002 r. Kalisz	OWSGP-Kalisz; Kaliskie Stow. Rzecz. Majat.	międzynarodowa
13	XIX Mistrzostwa Polski Geodetów w Tenisie	28-30.08-2002 r. Sieradz	Klub Ośrodków DGIK OW SGP w Łodzi	ogólnopolska
14	Konferencja NT nt. „Zmodernizowana ewidencja gruntów fundamentem SIT”	6-8.VI.2002 r. Łódź	OW SGP w Łodzi	krajowa

NAGRODY

Wzorem lat ubiegłych, w roku 2001 przyznane zostały nagrody Ministra Infrastruktury (poprzednio Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa) za wybitne osiągnięcia twórcze w architekturze, budownictwie, planowaniu przestrzennym, urbanistyce, geodezji i kartografii.

Do Konkursu zgłoszono 63 wnioski prac w tym: 39 z architektury i budownictwa, 18 z planowania przestrzennego, 6 z geodezji i kartografii. Przyznano 20 nagród w tym 3 pierwszego, 9 drugiego i 8 trzeciego stopnia. Poniżej podajemy nagrodzone prace z dziedziny geodezji i kartografii.

W grudniu 2001 roku Minister Marek Pol uroczystie wręczył nagrody osobom lub zespołom które opracowały i wdrożyły wyróżnione prace.

Nagroda II stopnia

„Polskie układy kartograficzne - kompleksowe ujęcie numerycznej aplikacji”

Za nowatorskie opracowania naukowe i wdrożeniowe, dotyczące państwowych układów współrzędnych, wykonane w latach 1998 - 2000. Najważniejsze to:

1. Algorytmy transformacyjne i odwzorowawcze państwowych układów współrzędnych wydane w obszernej formie monograficznej jako Wytyczne Techniczne G - 1.10.

Stanowi kompleksowe ujęcie analityczno - numeryczne odwzorowań i związków transformacyjnych pomiędzy dawnymi i nowymi układami współrzędnych. Zawiera oryginalne formuły aproksymacyjne dotyczące różnych wariantów przeliczeń, określeniu zniekształceń i redukcji odwzorowawczych oraz zasad stosowania tzw. układów empirycznych. Opracowane formuły stały się przedmiotem aplikacji komputerowych, w tym funkcji bazy danych GEOS w Centralnym Ośrodku Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej.

2. Polski Układ Kartograficzny (PUK 2000).

Opracowanie wdrożeniowe dla branżowych map numerycznych polskiego gazownictwa. Koncepcja i realizacja jednostrefowego układu kartograficznego dla obszaru Polski, powstałego jako wiernokątne odwzorowanie elipsoidy GRS - 80, o minimalnych zniekształceniach liniowych.

3. Algorytmy i programy transformacyjne dotyczące układów lokalnych.

Szczególne wdrożenia to: Układ lokalny Łódzkiej Aglomeracji Miejskiej oraz układ lokalny miasta Krakowa.

4. Pakiet programów GEONET_unitrans - uniwersalny program transformacji współrzędnych uwzględniający polskie układy kartograficzne, państwowe i lokalne. Dostępne także w pakiecie programy obliczeniowo - wyrównawcze i transformacyjne sieci GPS. Program wdrożony w ponad 100 firmach geodezyjnych.

AUTOR:

Roman KADAJ - Rzeszów

Główny Urząd Geodezji i Kartografii

Przedsiębiorstwo Projektowo - Wdrożeniowe INFOPRO S.A.

Nagroda II stopnia

„Państwowy układ współrzędnych geodezyjnych - 1992”

Opracowanie jednostrefowego odwzorowania Gaussa - Krugera obejmującego cały obszar Polski, zapewnia metodyczną jednolitość treści i formy map tematycznych. Formuły odwzorowawcze pozwalają na konstruowanie map w skalach 1:10000 i mniejszych bez utraty dokładności.

Przesłanki teoretyczne stały się podstawą wdrożenia przez Głównego Geodetę Kraju cywilnych map topograficznych oraz wyrównania sieci geodezyjnej Polski w układzie jednolitym.

Opracowanie to stało się podstawą Rozporządzenia Rady Ministrów dotyczącego tworzenia państwowego systemu odniesień przestrzennych.

Dla zespołu w składzie:

Andrzej MAKOWSKI

Jan PANASIUK

Bogusław WADOWSKI

Jerzy BALCERZAK

Politechnika Warszawska Instytut Fotogrametrii i Kartografii.

Nagroda III stopnia

„Opracowanie metody cyfrowego cieniowania map krajobrazowych”

Opracowano oryginalną i nowatorską metodę przetwarzania zdjęć lotniczych i satelitarnych zapewniającą uzyskanie efektu ortoskopowego przy zachowaniu północnej orientacji mapy. W procesie technologicznym dla utworzenia cieniowanego obrazu rzeźby terenu oraz zachowania kartometryczności mapy wykorzystano numeryczny model terenu (NMT). Uzyskano czytelne odwzwierciedlenie rzeźby, zgodność wzajemnego położenia form ukształtowania terenu a także związek z innymi elementami środowiska. Metodę cyfrowego cieniowania map krajobrazowych wykorzystano przy opracowaniu „Mapy krajobrazowej Karkonoskiego Parku Narodowego” w skali 1:50000. Mapa została nagrodzona w międzynarodowym konkursie opracowań kartograficznych na XX Międzynarodowej Konferencji Kartograficznej w Pekinie w sierpniu 2001 roku.

Dla zespołu w składzie:

Waldemar RUDNICKI

Krystyna PODŁACHA

Albina MOŚCICKA

Mirosława WODZIŃSKA

Anna WROCHNA

Instytut Geodezji i Kartografii.

Tadeusz Kuźnicki

ODZNACZENIA

Na wniosek Zarządów Oddziałów SGP w Białymstoku i Łodzi a także Zespołu ds. Odznaczeń SGP, Prezydium Zarządu Głównego nadało następującym Koleżankom i Kolegom Odznaki Honorowe SGP:

Złote Odznaki Honorowe otrzymali:

1. Jan KULESA	- O/Białystok
2. Bożena KRZYWAŃSKA	- O/Łódź
3. Iwona PASTERNAK	- " -

Srebrne Odznaki Honorowe otrzymali:

1. Ryszard BADURA	- O/Białystok
2. Eugenia BAJKOWSKA	- " -
3. Jerzy CHOMIUK	- " -
4. Ireneusz DUDZIŃSKI	- " -
5. Anetta GLINECKA	- " -
6. Maria Beata KOCHANOWSKA	- " -
7. Ludmiła MAGRUK	- " -
8. Zygmunt PIĘTKA	- " -
9. Wojciech ROSZKOWSKI	- " -
10. Mirosława WOJCIUK	- " -
11. Mirosław ZALEWSKI	- " -
12. Marek ZDANOWSKI	- " -
13. Piotr NYK	- O/Łódź
14. Tadeusz PAPROTA	- " -
15. Stanisław SZCZERBA	- " -
16. Ryszard TRALEWSKI	- " -

Tadeusz Kuźnicki

SZKOLENIE

W miesiącu październiku i listopadzie 2001 roku Zespół Rzeczoznawców SGP przeprowadził szkolenie starostów i geodetów powiatowych z całego kraju.

I. Przebieg szkolenia

1. Szkolenie odbywało się w Centrum Szkoleniowo-Konferencyjnym w Warszawie, przy ul. Odębnej 4. Centrum zapewnia dobre warunki pobytu, wyposażone jest w urządzenia audio-video, telefony, faxy, ksero itp. Koszty pobytu (nocleg, wyżywienie) na poziomie średnim.

Szkolenie rozpoczęło w dniu 1 października br. a zakończono 23 listopada 2001 r. Przeprowadzone zostało 13 cykli dla starostów (przy czym niektóre cykle łączono z uwagi na małą frekwencję) oraz 13 cykli dla geodetów powiatowych. Poszczególne cykle szkolenia odbyły się w następujących terminach i z udziałem wymienionej liczby uczestników:

1) starostowie

Cykl 1.	1.10. - 3.10.2001 r.	z udziałem	18 uczestników
2.	8.10. - 10.10.2001 r.	"	30
3.	8.10. - 10.10.2001 r.	"	30
4.	15.10. - 17.10.2001 r.	"	17
5.	15.10. - 17.10.2001 r.	"	17
6.	22.10. - 24.10.2001 r.	"	17
7.	22.10. - 24.10.2001 r.	"	18 (razem 100 osób)
8.	5.11. - 7.11.2001 r.	"	11
9.	5.11. - 7.11.2001 r.	"	21
10.	12.11. - 14.11.2001 r.	"	15
11.	12.11. - 14.11.2001 r.	"	20
12.	19.11. - 21.11.2001 r.	"	26
13.	19.11. - 21.11.2001 r.	"	26 (razem 93 osoby)
		Ogółem	193 uczestników

Przeszkolono zatem 193 osoby z podgrupy I, co stanowi 51.7% przewidzianych do przeszkolenia osób (373).

2) geodeci powiatowi

Cykl 1.	2.10. - 5.10.2001 r.	z udziałem	23 uczestników
2.	9.10. - 12.10.2001 r.	"	23
3.	9.10. - 12.10.2001 r.	"	22
4.	16.10. - 19.10.2001 r.	"	26
5.	16.10. - 19.10.2001 r.	"	23
6.	23.10. - 26.10.2001 r.	"	27
7.	23.10. - 26.10.2001 r.	"	27 (razem 171 osób)
8.	6.11. - 9.11.2001 r.	"	25
9.	6.11. - 9.11.2001 r.	"	23
10.	13.11. - 16.11.2001 r.	"	27
11.	13.11. - 16.11.2001 r.	"	26
12.	20.11. - 23.11.2001 r.	"	32
13.	20.11. - 23.11.2001 r.	"	29 (razem 162 osoby)
		Ogółem	333 uczestników

Przeszkolono zatem 333 osoby z podgrupy II, co stanowi 89.0% przewidzianych do przeszkolenia osób.

W ostatnich cyklach szkolenia wzięły udział 4 osoby z gmin (3 miejskich i 1 z gminy wiejskiej), które przejęły zadania starostów w trybie art. 6a, ust. 4 ustawy Prawo geodezyjne i kartograficzne.

Osoby, które nie wzięły udziału w szkoleniu, nieobecność swą uzasadniały brakiem zainteresowania tą problematyką, w aspekcie bliskich wyborów (starostowie i prezydenci miast), brakiem czasu, a także brakiem funduszy.

2. Szkolenie było wizytowane przez przedstawicieli GUGiK: Dyrektor Departamentu mgr inż. Grażynę Skołbanę, mgr inż. Teresę Dąbrowską, mgr inż. Leonardę Nowak.

Ponadto, ze słuchaczami każdego cyklu, zarówno starostów jak i geodetów powiatowych, spotykał się Główny Geodeta Kraju dr inż. Kazimierz Bujakowski, w towarzystwie dyr. G. Skołbani i często z udziałem mgr inż. Krzysztofa Mączewskiego - Wiceprezesa GUGiK, informując uczestników szkolenia o aktualnych działaniach Urzędu, wyjaśniając różne problemy i odpowiadając na liczne pytania.

3. Uczestnicy szkolenia wypełniali (anonimowo) ankietę, zawierającą następujące pytania: Dobór tematyki szkolenia? Sposób przeprowadzania zajęć szkoleniowych? Czas przeznaczony na całość szkolenia? Czas przeznaczony w trakcie szkolenia na dyskusję? Intensywność szkolenia (liczba godzin dziennie)? Prezentacja tematów przez wykładowców? Doręczone wydawnictwa "Materiały szkoleniowe"? Miejsce szkolenia (Warszawa) dla całego kraju? Warunki pobytu w Centrum? I Wycieczka (zwiedzenie Warszawy) Każde pytanie (temat) oceniany był w granicach od 0 do 5 pkt. Ocena uśredniona poszczególnych tematów ankiety:

a) wypełnionej przez starostów zawiera się w przedziale od 3,4 pkt do 4,5 pkt, a ocena średnia całej ankiety wynosi 4,2 pkt.

b) wypełnionej przez geodetów powiatowych zawiera się w przedziale od 3,5 pkt do 4,5 pkt, a ocena średnia całej ankiety wynosi 4,1 pkt.

4. Odbył się również sprawdzian testowy dla geodetów powiatowych. Do testów przystąpiło 316 uczestników szkolenia. Uzyskano następujące wyniki:

20 odpowiedzi bezbłędnych (100%) - udzieliło 13 uczestników szkolenia (4%),

19	"	(95%) -	23	"	(7%),
18	"	(90%) -	140	"	(44%),
17	"	(85%) -	120	"	(38%),
16	"	(80%) -	18	"	(6%),
14	"	(70%) -	1	uczestnik szkolenia	(0.5%),
13	"	(65%) -	1	"	(0.5%).

316 uczestników szkolenia (100%)

Najwięcej trudności sprawiła słuchaczom szkolenia odpowiedź na pytania nr 1 (czy dane fakultatywne zawarte w KSiO: są, nie są, mogą być - częścią państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego; oddano 78% odpowiedzi niewłaściwych) oraz pytanie nr 12 (komu mogą być udzielane dotacje z Centralnego FGZGiK) - 91% odpowiedzi niewłaściwych.

II. Wnioski ogólne dotyczące przeprowadzonego szkolenia

1. Szkolenie, mając na względzie głosy zarówno słuchaczy jak i wykładowców, powinno być mniej intensywne. Dzienny czas wykładów nie powinien przekraczać 6 godzin.

2. Nadal należy rozwijać seminaryjną formę szkolenia, jednak dyskusja nie powinna przekraczać ram czasowych. W związku z tym, szkoleniem obejmować mniej tematów i na każdy z nich przewidywać więcej czasu.

3. Warto rozważyć możliwość zaprogramowania szkoleń dla geodetów powiatowych w formie wykładów i ćwiczeń (może z niektórych tylko tematów np. opracowania planów finansowych) co proponowało szereg słuchaczy.

4. Ze znacznym zainteresowaniem ze strony starostów (prezydentów miast) spotkał się sposób omawiania tematu o ośrodkach dokumentacji geodezyjnej i kartograficznej połączony z prezentacją na ekranie informacji o formach organizacyjnych ośrodków i sposobie wykonywania zadań przez ośrodki, w podziale na czynności administracyjne i czynności materialne - techniczne prowadzenia i obsługi powiatowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego. Warto rozważyć przyjęcie podobnego sposobu prowadzenia szkoleń w przyszłości, w oparciu o przeprowadzone analizy wykorzystujące informacje o sposobie realizacji zadań z zakresu geodezji i kartografii na terenie kraju pozyskane z monitoringu prowadzonego przez Wojewódzkich Inspektorów Nadzoru Geodezyjnego i Kartograficznego. Prezentowane w ten sposób rozwiązania mogą mieć istotny wpływ na organizację i sposób realizacji zadań przez poszczególne powiaty i pozwolą na wykorzystanie najczęściej stosowanych rozwiązań organizacyjnych przez uczestniczących w szkoleniu starostów.

5. Biorąc pod uwagę wnioski uczestników szkolenia, warto także rozważyć sprawę uzyskiwania z powiatów informacji, jakie tematy najbardziej nurtują to środowisko, co sprawia mu największe trudności i co wymagałoby szczególnego potraktowania na tego typu szkoleniu.

6. Należy rozważyć (skalkulować) możliwość prowadzenia szkoleń w formie regionalnej, np. na północy, południu, zachodzie i wschodzie kraju lub np. łącząc po kilka różnych, nie sąsiadujących ze sobą województw. W efekcie krótsze i mniej męczące będą dojazdy uczestników szkolenia, ale mogą wystąpić trudności z dojazdami wykładowców. W takim przypadku można zaprojektować np. dwie ekipy wykładowców co może wpłynąć niekorzystnie na jednolitość szkoleń.

Podjęwając próbę podsumowania przebiegu szkolenia, należy uznać, że spełniło ono swoją rolę a także oczekiwania jego uczestników, czego wyrazem były wypowiedzi w ramach dyskusji starostów i geodetów powiatowych, przekazywane nam w trakcie szkolenia przez wykładowców.

Potwierdzeniem powyższego są również bardzo wysokie oceny podawane w ankietach, a w szczególności dotyczące: doboru tematyki szkolenia, sposobu przeprowadzenia zajęć oraz wartości merytorycznej materiałów szkoleniowych.

III. Wykładowcy

1. Mając na uwadze program szkolenia, zaproponowano i uzgodniono z GUGiK listę wykładowców:

1) podgrupa I - szkolenie starostów

mgr inż. Andrzej Zaręba	dr inż. Krystian Pyka
mgr inż. Marian Szymański	mgr inż. Jerzy Pindelski
mgr inż. Edward Oszmianski	mgr inż. Irena Jarzyńska
mgr Adam Izydorczyk	

2) podgrupa II - szkolenie dla geodetów powiatowych

mgr inż. Marian Szymański	mgr inż. Jerzy Pindelski
mgr inż. Andrzej Zaręba	inż. Stanisław Kluska
mgr inż. Irena Jarzyńska	dr inż. Krystian Pyka
mgr inż. Stanisław Gelo	mgr inż. Ryszard Stanisławski
mgr Adam Izydorczyk	

IV. Organizatorzy:

Szkolenie zorganizował Zespół Rzeczoznawców SGP pod kierownictwem Kol. Mariana Szymańskiego.

Kierownikami poszczególnych cykli szkoleń byli:

- dla starostów - Kol. Andrzej Zaręba.
- dla geodetów powiatowych - Kol. Tadeusz Dzikiewicz
- Kol. Henryk Kwiatkowski.

W OBIEKTYWIE GEODETÓW – FOTOINFORMACJE

Wizytacja władz geodezyjnych. Czwarty z lewej: Główny Geodeta Kraju dr inż. Kazimierz Bujakowski, piąty: wiceprezes GUGik mgr inż. Krzysztof Mączewski

Rejestracja uczestników

Uczestnicy szkolenia

Uczestnicy szkolenia

Świadectwo ukończenia kursu wręcza mgr inż. Marian Szymański - Kierownik Zespołu Rzeczoznawców SGP

Rozdanie świadectw ukończenia kursu

Spotkanie członków SGP z oddziałów: krakowskiego i katowickiego

Zwardoń, 6 -7 października 2001 roku

Prezesi zarządów oddziałów SGP w nastroju biesiadnym.
Z lewej kol. Janusz Krzyżaniak (O. Kraków) i kol. Jan Bury (O. Katowice)

Uczestnicy spotkania

Zakupy na Słowacji

W pięknej krajobrazowo scenerii Beskidu Żywieckiego na Przełęczy Zwardońskiej (690m n.p.m.), u stóp Rachowca (951m) i Kiczorki (848m), tuż przy granicznym przejściu drogowym na Słowację, w Zwardoniu - Myto, odbyło się dwudniowe, koleżeńskie spotkanie geodetów katowickiego i krakowskiego oddziału SGP. Organizatorem spotkania był oddział katowicki. Spotkania takie mają umożliwić wzajemne poznanie, zbliżyć do siebie oba środowiska i przyczynić się do rozwoju kontaktów pomiędzy tymi grupami zawodowymi, szczególnie w obliczu narastających problemów, nurtujących naszą branżę.

Spotkania takie mają być szczególnym Dniem Geodety, kiedy to w atmosferze zabawy należy zapomnieć o kłopotach dnia codziennego, oderwać się od szarżyny roboczości i „zaszaleć na neutralnym gruncie”.

Przy okazji zarządzono wyjazdowe zebranie katowickiego oddziału SGP, gdzie oprócz spraw bieżących omawiano zagadnienia wykonywania pomiarów uzupełniających na terenach objętych eksploatacją górniczą, co wymaga opracowania specjalnych standardów pomiaru, osadzonych jednoznacznie w szczegółowych przepisach resortowych.

Spotkanie z geodetami małopolskimi (50 osób) odbyło się w stylowym zajeździe „Pod Kuźnią”. Kulminacyjnym punktem spotkania była wspólna biesiada w przestronnej sali restauracyjnej zjazdu, gdzie do zebranych słowa przywitania skierowali prezesi obu zarządów oddziałów Koledzy: Jan Bury (katowicki) i Janusz Krzyżaniak (krakowski). W koleżeńskim żartobliwym tonie przekomarzano się na temat „płynnej” sąsiedzkiej granicy między obu regionów, ponieważ w ostatnich latach poszczególne przygraniczne powiaty raz po raz zmieniały swoją przynależność wojewódzką. Podkreślano też bliskość obu centrów regionów oraz fakt że wielu z nas studiowało w Krakowie.

Takie spotkania mają być powtarzane i stanowiąc będą jeden z elementów współpracy pomiędzy tymi oddziałami SGP.

Wspaniałe piwo żywieckie, serwowane nam bez ograniczeń, kapela ludowa i jej żywiołowe melodie oraz wesołe góralskie „godki” szefa zespołu, przełamały atmosferę obcości, tak że muzyka i tańce trwały do późnych godzin nocnych. Nadwątlone siły ratowało obfite jadalne góralskie w postaci smacznych porcji pieczonego prosiaka wraz z ciekawym zestawem regionalnych dodatków.

W drugim dniu pobytu, ci którzy jeszcze mieli siłę, zwiedzali okolicę. O popularności takich spotkań może świadczyć fakt iż z uwagi na dużą liczbę uczestników, zamieszkaliśmy w dwóch pensjonatach (zjazd „Pod Kuźnią” i D.W. „Juhas”).

Wielu uczestników skorzystało z możliwości przejścia na Słowację i poczynienia tu atrakcyjnych zakupów.

Wyjątkowo piękna pogoda. Cisza wśród górskich pejzaży i malownicze miejsce spotkania, pozostaną na długo w pamięci uczestników tej udanej eskapady.

Zdzisław Malchar

Grupa uczestników na parkingu przy przejściu granicznym

Jubileuszowy XXX Rajd Goniometru Przesieka 2001

Prezes i Czesław Pakułowicz - organizatorzy I Rajdu Goniometru. Z prawej z tubą Prezes SGP T. Wiśniewski.

Geoolimpiada. W środku za głowę trzyma się Prezes SGP T. Wiśniewski. Z tubą kol. M. Kończak.

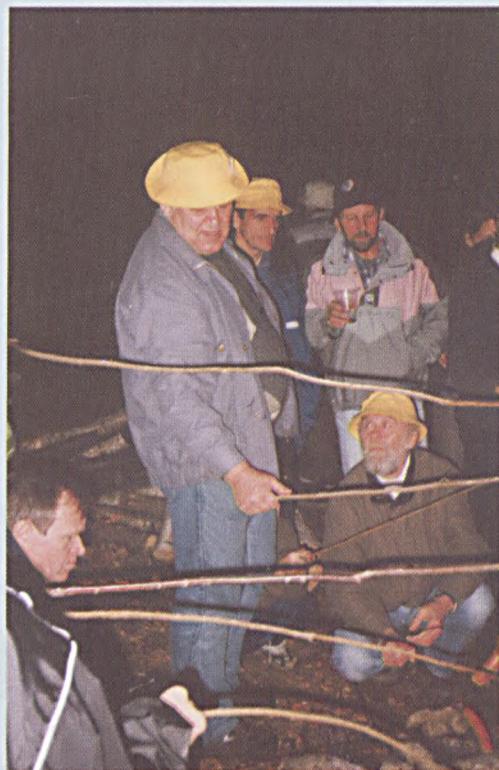
Główny organizator rajdu kol. Maria Woźna-Moskalik ma problemy techniczne z tubą.

Dzieci też miały swoją Geoolimpiadę.

W środku Prezydent Wrocławia Andrzej Jaroń, z lewej kol. T. Wiśniewski a kol. M. Marczyński wręcza grafikę Ratusza.

Pieczenie kielbasek przy ognisku.

Prezydium Kongresu.

Drugi od lewej członek SGP kol. Bogdan Ney, trzeci - Prezes FSNT-NOT kol. Wojciech Ratyński

Uczestnicy obrad - nasi delegaci stoją przy oknie: Prezes SGP kol. Kazimierz Czarnecki i Wiceprezes SGP kol. Krzysztof Cisek. Siedzą w drugim rzędzie, drugi od prawej kol. Zdzisław Dworakowski, trzeci Jan Wojciechowski

Uczestnicy obrad. Drugi od lewej kol. Stanisław Pachuta - SGP, trzeci kol. Jerzy Jasiuk - Dyrektor Muzeum Techniki NOT. W kolejnym rzędzie trzeci od lewej kol. Stanisław Zaremba SGP

XXIII KONGRES TECHNIKÓW POLSKICH Grudzień 2001

Uczestnicy Kongresu.
Wicepremier Marek Pol i Minister Michał Kleiberg

Uczestnicy Kongresu. Na pierwszym planie Sekretarz Generalny FSNT-NOT kol. Kazimierz Węgrzyniak

Uczestnicy Kongresu. Delegacja białostocka, siedzi od lewej kol. Czesław Lech delegat SGP

XXIII KONGRES TECHNIKÓW POLSKICH

Grudzień 2001 r.

Decyzją Rady Krajowej Naczelnej Organizacji Technicznej - Federacji Stowarzyszeń Naukowo Technicznych z dnia 23 kwietnia 2001 r. postanowiono zorganizować XXIII Kongres Techników Polskich. Organizacją tego Kongresu w pierwszym etapie będzie Zarząd Główny NOT-FSNT. Kolejne posiedzenie Rady Krajowej NOT-FSNT przeprowadzone w dniu 27 września 2001 r. na podstawie § 14 ust. 1 pkt. 4 Statutu Federacji, podjęło Uchwałę w której postanowiono zwołać XXIII Kongres Techników Polskich, zatwierdziła kierunkowe założenia organizacyjne i programowe Kongresu zawarte w dokumencie pt. „Koncepcja XXIII Kongresu Techników Polskich” oraz upoważniła Zarząd Główny NOT-FSNT do podejmowania działań organizacyjnych związanych z przygotowaniem i przeprowadzeniem Kongresu. W dniu 7 grudnia 2001 r. nastąpiło otwarcie XXIII Kongresu Techników Polskich którego obrady odbywają się pod patronatem honorowym Prezydenta RP - Aleksandra Kwaśniewskiego. Uroczystego otwarcia obrad Kongresu dokonał Prezes Federacji Stowarzyszeń Naukowo Technicznych - Naczelnej Organizacji Technicznej dr inż. Wojciech Ratyński, który serdecznie powitał naszych gości w osobach Wice Premiera Marka Pola i Ministra Nauki prof. Michała Kleibergera oraz trzech dotychczasowych Prezesów Naczelnej Organizacji Technicznej: prof. zw. dr hab. inż. ministra Jana Kaczmarka, ministra dr inż. Aleksandra Kopcia i prof. dr hab. inż. Jana Lecha Lewandowskiego. Szczególnie serdecznie powitał - Komitet Honorowy Kongresu, pracujący pod przewodnictwem prof. dr hab. inż. Jerzego Woźnickiego - Rektora Politechniki Warszawskiej a zarazem Przewodniczącą Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich. W skład Komitetu Honorowego wchodzi szesnastu Rektorów polskich Politechnik, i siedmiu Rektorów Akademii Rolniczych. Powitano również: Komitet Programowy Kongresu pracujący pod kierownictwem Prezesa FSNT NOT w którym obowiązki wiceprzewodniczących powierzono: dr inż. Karolowi Lityńskiemu - prezesowi Agencji Techniki i Technologii, prof. dr hab. inż. Bogdanowi Neyowi - prezesowi Akademii Inżynierskiej w Polsce, prof. dr hab. inż. Ryszardowi Tadeusiewiczowi - Rektorowi Akademii Górniczo Hutniczej a zarazem przewodniczącemu Konferencji Rektorów Polskich Uczelni Technicznych oraz prof. dr hab. inż. Zbigniewowi Śmieszowskiemu - przewodniczącemu Rady Głównej Jednostek Badawczo Rozwojowych. W skład tego Komitetu weszło ponadto 36 przewodniczących Stowarzyszeń Naukowo Technicznych aktualnie działających w Federacji.

Nie można zapomnieć, że powitano także Komitet Organizacyjny Kongresu działający bardzo aktywnie pod kierownictwem Sekretarza Generalnego FSNT-NOT Kazimierza Wawrzyniaka, w skład którego weszło 5-ciu wiceprezesów FSNT-NOT oraz sześciu przedstawicieli reprezentujących dwóch z-ców sekretarza organizacji pozarządowych w tworzeniu demokratycznego państwa prawnego przyjaznego i bezpiecznego dla jego obywateli.

W okresie powojennym zorganizowano 10 Kongresów a ich organizatorem była zawsze Naczelna Organizacja Techniczna. We wrześniu 1882 roku odbył się w Krakowie I Zjazd Techników Polskich przygotowany staraniem Towarzystwa Politechnicznego we Lwowie i Krakowskiego Towarzystwa Technicznego. To historyczne wydarzenie dało początek podtrzymywanej do dziś, prawie 120 letniej tradycji zwoływania co kilka lat kolejnych Kongresów Techników Polskich. Obecny XXIII Kongres Techników Polskich został zwołany po ośmioletniej przerwie z inicjatywy NOT-FSNT przy udziale współorganizujących go niżej wymienionych instytucji: Akademii Inżynierskiej w Polsce, Konferencji Rektorów Polskich Uczelni Technicznych, Rady Głównej Jednostek Badawczo-Rozwojowych oraz Agencji Techniki i Technologii. Obecny XXIII Kongres Techników Polskich przebiegać będzie w dwóch sesjach plenarnych: pierwszej inauguracyjnej przeprowadzonej 7 grudnia br. oraz podsumowującej i zamykającej - zaplanowanej do realizacji na przełomie maja i czerwca 2002 r. Prawie półroczny okres między tymi sesjami przeznaczony został na organizację przez Stowarzyszenia Naukowo Techniczne, Terenowe Jednostki Organizacyjne oraz Komitety Naukowo-Techniczne FSNT NOT, konferencji problemowych, seminariów, dyskusji oraz debat publicznych na temat stanu gospodarki, kształcenia inżynierów i techników, jak również rozwoju nauki i techniki.

Po oficjalnym otwarciu Kongresu udzielono głosu przedstawicielom władz. W imieniu Prezydenta RP Aleksandra Kwaśniewskiego odczytał list gratulacyjny członek kancelarii Prezydenta. Następnie zabrał głos przedstawiciel Episkopatu, który przedstawił słowa gratulacji i życzenia owocnych obrad od Prymasa Polski kardynała Glempa. W wystąpieniach osobistych Wicepremier Marek Pol oraz Minister Nauki prof. Michał Kleiberger przekazali w imieniu Premiera RP Leszka Millera jak również swoim własnym serdeczne pozdrowienia dla uczestników Kongresu oraz życzenia owocnych obrad, i podjęcia istotnych wniosków i decyzji mających na celu rozwój nauki i techniki.

W części naukowej pierwszej sesji Kongresu wygłoszono 3 referaty programowe. W pierwszym wystąpieniu Prezes Federacji NOT dr Wojciech Ratyński wygłosił referat nt. „Wyzwania stojące przed polskimi inżynierami w XXI wieku wobec procesu integracji z Unią Europejską i globalizacji”. W drugim wystąpieniu Przewodniczący Konferencji Rektorów Polskich Uczelni Technicznych prof. dr hab. inż. Ryszard Tadeusiewicz - Rektor AGH, wygłosił referat pt. „Kształcenie inżynierów a wymagania społeczeństwa informacyjnego”. W trzecim wystąpieniu tej sesji zabrał głos Prezes Akademii Inżynierskiej w Polsce prof. dr hab. inż. Bogdan Ney, który zaprezentował refe-

rat pt. „Zaawansowane techniki szansą cywilizacyjnego rozwoju Polski”. Był to referat bardzo ciekawie przedstawiony i wysłuchany z dużym zainteresowaniem. W referacie tym w dziale pt. „Mity i rzeczywistość” prof. Ney pisze, że w odniesieniu do sfery badań naukowych i prac rozwojowych jest upowszechnionych kilka mitów a czyni się to po części nieświadomie, powtarzając bezkrytycznie zasłyszane informacje i opinie - a po części tendencyjnie, celowo, z pozycji forsowanej neoliberalnej ideologii, trafiającej na podatny grunt w warunkach drapieżnej konkurencji o coraz skromniejsze środki budżetowe kierowane na naukę. **Mit pierwszy**, czyli kto promował i finansował rozwój techniczny w krajach dziś wysoko rozwiniętych. Autorzy twierdzą, że robił to wolny rynek, przy żadnym lub minimalnym interwencjonizmie państwowym, i że tak też powinno być w Polsce.

Mit drugi polega na głoszeniu tez, że nauka jest wartością samą w sobie, autonomiczną, że jedyną jej misją jest poszukiwanie i głoszenie prawdy o świecie, o naszym otoczeniu i o nas samych i że oczekiwanie od nauki pożytków praktycznych jest nieuzasadnione, a uwikłanie nauki i uczonych w rzetelne rozpoznawanie problemów praktycznych i poszukiwanie ich rozwiązań jest wręcz niegodziwością.

Mit trzeci to teza, że nauka jest jedna i trzeba ją i jej zasady traktować jednolicie.

Mit czwarty polega na twierdzeniu lub/i praktycznym stosowaniu zasady, że decyzje dotyczące strategii nauki, w tym jej obszarów, preferencji celów i problemów oraz rozdziału środków na różne strumienie badań mogą i powinny być podejmowane autonomicznie przez samych uczonych.

Mit piąty: wchodzimy - jako państwo - do Unii Europejskiej, polska nauka już uczestniczy w piątym programie ramowym Unii Europejskiej, niebawem będziemy startować do szóstego programu ramowego, jesteśmy członkami OECD, współpracujemy naukowo dwustronnie i wielostronnie z wieloma innymi państwami i instytucjami międzynarodowymi: - zachodzi więc pytanie czy wobec tego potrzebna jest nam własna polityka naukowa, w zwłaszcza własna strategia i program rozwijania techniki.

Nie będę dalej rozwijał (S.Pachuta) referatu prof. Neya. Spodziewam się, że będzie on opublikowany na łamach Przeglądu Geodezyjnego oraz innych czasopism a czytelnicy naszego czasopisma będą się mogli z nim skutecznie zapoznać. Pozwolę sobie tylko podać treść umieszczonych na zakończenie referatu siedmiu wniosków.

1. Tworzenie i wdrażanie do praktyki zaawansowanych technik, jako szansa rozwoju cywilizacyjnego nie ma w Polsce rozsądnej alternatywy. Nie możemy skutecznie konkurować na rynku globalnym towarami konwencjonalnymi o dużym nakładzie pracy prostej, ponieważ inne regiony geograficzne cechują się bardzo niskimi kosztami takiej pracy.

2. Zaawansowane techniki przynoszą najwyższą korzyść ekonomicznie wyliczalną, gdy są wykorzystywane do produkcji przemysłowej i rolniczej oraz unowocześniania usług i różnych sfer działalności publicznej w kraju.

3. Zaawansowane techniki są realnym, bardzo skutecznym środkiem tworzenia miejsc pracy i redukcji bezrobocia, które stało się kapitalnym problemem społecznym i ekonomicznym w Polsce.

4. Zaawansowane techniki powinny być rozwijane i wdrażane przy dominującym udziale pozabudżetowych środków finansowych kierowanych na ten cel przez podmioty gospodarcze, zainteresowane absorpcją tych technik i generowaniem swych zysków za ich pośrednictwem.

5. Kluczowym warunkiem zwiększenia chłonności na zaawansowane techniki i ich wdrażanie w praktyce gospodarczej jest opracowanie i wprowadzenie skutecznego systemu innowacyjnego, promującego i wspomagającego innowacyjność.

6. Polityka naukowa i rozwojowa w sferze zaawansowanych technik i innowacji, skoordynowana z polityką gospodarczą Państwa, może być opracowana przez konsorcjum złożone z kompetentnych jednostek badawczo rozwojowych, uczelnianych i związanych z Wydziałem Nauk Technicznych PAN, a także z takich instytucji jak Akademia Inżynierska w Polsce, FSNT NOT, Forum Akademicko - Gospodarcze i związki przedsiębiorców.

7. Problematyka strategii rozwoju Polski, a w tym i form uczestnictwa badań naukowych i prac rozwojowych, w szczególności ukierunkowanych na zaawansowane techniki i wspomaganie gospodarki i dziedzin działalności publicznej, zasługuje na większą niż dotąd uwagę elit politycznych.

Po pół godzinnej przerwie rozpoczęła się dwugodzinna dyskusja panelowa. W części pierwszej tej dyskusji na temat „Organizacje inżynierskie - doskonalenie inżynierów” prowadzonej przez prof. dr hab. inż. Stanisława Tyszkiewicza (SITSpoż) wygłoszono cztery referaty problemowe. Jednym z referatów był Prezes Stowarzyszenia Geodetów Polskich prof. dr hab. inż. Kazimierz Czarnecki. Referat ten dotyczył tematu bardzo dyskusyjnego pt. „Izby samorządowe a Stowarzyszenia: Wolny zawód”. Kol. prof. Kazimierz Czarnecki zaproponował 9 tez w tym temacie do dyskusji, które winny być omówione na najbliższym posiedzeniu Zarządu Głównego SGP oraz

w czasie zaplanowanej wstępnie dyskusji Kongresowej (grudzień 2001- maj 2002). Oto te tezy:

1. Nie jest prawdą, że organizowanie izb samorządowych dla wszystkich samorządów wynika z norm prawnych UE; w różnych krajach jest różnie; w niektórych uprawnieniach izb samorządowych mają stowarzyszenia.

2. Izby samorządowe nie mogą być organizowane pod naciskiem pewnych grup interesów zawodowych.

3. Samorządy zawodowe nie mogą być instrumentem eliminacji z zawodu znacznej liczby naszych kolegów; stowarzyszenia inżynierów i techników nie mogą zaakceptować takich rozwiązań formalno-prawnych.

4. Okres recesji gospodarczej i postępującego kryzysu na rynku (zmniejszającego się zapotrzebowania na usługi wolnych zawodów) nie jest dobrym czasem do spokojnej i rzeczowej dyskusji o organizacji samorządów zawodowych.

5. Znaczna liczba uprawnionych do wykonywania samodzielnych funkcji (de facto wykonywania zawodu) w wolnych zawodach, przekraczająca potrzeby, wymaga odpowiedzialnej dyskusji, w wyniku której powinny być wypracowane modelowe rozwiązania długoterminowe.

6. Jest nieodzowne wzięcie pod uwagę, że stowarzyszenia naukowo-techniczne pełnią od początku swojego istnienia wszystkie funkcje przewidziane w ustawie (np. o samorządzie zawodowym architektów, inżynierów budownictwa i urbanistów) z wyjątkiem nadawania uprawnień zawodowych.

7. Izby samorządowe nie będą zainteresowane prowadzeniem szerokiej działalności, m.in. w zakresie permanentnego kształcenia na rzecz wszystkich inżynierów i techników w danym zawodzie; teza ta dotyczy również wielu innych zakresów działalności stowarzyszeń.

8. Należy opracować *modus vivendi* ruchu stowarzyszeniowego inżynierów i techników oraz izb samorządowych wolnych zawodów.

9. Komplementarność, a nie konkurencyjność celów wskazuje na potrzebę poszukiwania form pracy stowarzyszeniowej spełniających zadania samorządowe w wolnych zawodach; przekształcenia struktur stowarzyszeniowych mogą się okazać potrzebne a nawet niezbędne.

W części drugiej dyskusji panelowej pt. „Polski inżynier w Unii Europejskiej” prowadzonej przez dr inż. Janusza Kaczurbę - dyrektora Euroconsultingu w Krajowej Izbie Gospodarczej, wy-

głoszono również cztery ciekawe i bardzo interesujące referaty problemowe.

Na tym zakończyła się Sesja inauguracyjna XXIII Kongresu Techników Polskich. Podsumowania tej części Kongresu dokonał Prezes FSNT NOT dr Wojciech Ratyński, serdecznie dziękując występującym za aktywny udział, zapraszając jednocześnie do szerokiej działalności między sesjami i zorganizowanie oraz przeprowadzenie zaangażowanej dyskusji branżowo-specjalistycznej i regionalnej w środowisku inżynieryjno technicznym

Na zakończenie I-go dnia Kongresu, wieczorem odbyła się nadzwyczaj przyjemna uroczystość związana z ukazaniem się 5000 numeru Przeglądu Technicznego ukazującego się od 135 lat, najstarszego w świecie czasopisma technicznego. Uroczystość tę prowadziła Redaktor Naczelna Ewa Mańkiewicz - Cudny, która poinformowała, że Kolegium redakcyjne oraz laureaci poprzednich edycji „Złotego Inżyniera” nadawanego od siedmiu lat, uznali, że tytuł ZŁOTEGO INŻYNIERA 5000 PRZEGŁĄDU TECHNICZNEGO otrzymuje prof. dr hab. inż. Jan KACZMAREK, prezes NOT w latach 1984-90, honorowy prezes SIMP, członek założyciel wielu organizacji, w tym Towarzystwa Kultury Technicznej i Akademii Inżynierskiej w Polsce, właściciel trzech doktoratów honoris-causa. Warto dodać, iż profesor Jan Kaczmarek, to uczony i inżynier, człowiek o umyśle humanisty, erudyta i wspaniały kolega. To mój wspaniały przyjaciel.

Drugą miłą imprezą, której przewodniczyła Redaktor Naczelna Przeglądu Technicznego, było nadanie z okazji wydania 5000 numeru naszego czasopisma oraz XXIII Kongresu Techników Polskich nagrody DŹWIGNIA 2001. Redakcja PT postanowiła uhonorować firmy z sektora Małych i Średnich Przedsiębiorstw, które odniosły sukces szczególnie w tworzeniu nowych miejsc pracy. Nagrody DŹWIGNIA 2001 otrzymali:

- w kategorii firm zagranicznych
DANFOSS sp. z o.o. z Grodziska Mazowieckiego;
- w kategorii firm polskich
METALBUD-NOWICKI z Rawy Mazowieckiej

Odznaczonemu i nagrodzonym serdecznie gratulujemy.

Stanisław PACHUTA

Jubileuszowy XXX Rajd Goniometru Przesieka 2001

PRZESIEKA miejscowość położona w centrum Podgórze Karkonoszy 480-700m n.p.m. Przez kilka lat zwana MATEJKOWICE, gdyż tam właśnie po wojnie odnaleziono obrazy Jana Matejki zrabowane przez hitlerowców w czasie II wojny światowej. Wieś jest położona wyjątkowo malowniczo, liczne szlaki turystyczne, nieskażona ekologia, wiele atrakcji przyrodniczych (Chybotek, Woński Kamień, Dolina Myi i inne) zapraszają wszystkich do odwiedzin.

W dniach 5-7.10.2001 r. w tej uroczej miejscowości przy pięknej słonecznej pogodzie, we wszystkich barwach jesieni odbył się JUBILEUSZOWY XXX RAJD GONIOMETRU pod Patronatem mgr inż. Marka Kończaka Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Geodezyjnego i Kartograficznego we Wrocławiu.

Organizatorami rajdu byli: Koło Zakładowe ZTI we Wrocławiu i Zarząd Oddziału Wrocławskiego SGP.

Na imprezę przybyło ponad 300 osób. Byli koleżanki i koledzy z Gdańska, Wyszki, Łodzi, Rawicy, liczna grupa z Belchatowa wśród nich Teresa i Czesław Pakulowie pomysłodawcy i organizatorzy pierwszego rajdu GONIOMETRU, oraz wielka grupa dolnoślążaków.

Polska Złota Jesień przyczyniła się, że już w piątek rano zaczęli jechać geodeci. Wieczorem, kiedy już częściowo nasycili się urokami okolic zasiedli do biesiady, która trwała prawie do rana. Co nie przeszkodziło najbardziej zaprawionym piechurom nazajutrz skoro świt wyruszyć w trasę dla „wytrawnych”. Nadmienię, że organizatorzy przygotowali trasy dla „wygodnych”, „pół wytrawnych” i „wytrawnych” turystów.

Po śniadaniu domy wczasowe opustoszały. W zabawnych kolorowych kapeluszach ze znaczkami - atrybuty rajdu, wszyscy wyruszyli na wycieczki, aby o godz.16 wrócić na obiad, a wieczorem spotkać się przy ognisku, przy piwie, śpiewie (ze śpiewników wydanych specjalnie na tę okazję) i pieczeniu kiełbasy. W ten wieczór swoją obecnością zaszczycili nas gospodarze regionu geodeta powiatu jeleniogórskiego Jan Polita i dyrektor Biura Terenów Rolnych Jan Ja-

mer, zabawa kontynuowana była na dyskoteczce do samego rana. Piwo lało się jak górski strumyk po roztopach.

W niedzielę wszyscy zebrał się na geoolimpiadzie dla dzieci, (niektórzy dorośli „lekko” zmęczeni), którą poprowadził kol. Wiesia Wójtowicz i kol. Ryszard Moskalik. Tu nie było przegranych, wszystkie dzieci były bardzo zadowolone. Po czym na placu przed D.W.ŁUCZNIK przy asyście honorowych gości Prezydenta m. Wrocławia pana Andrzeja Jarocha, Geodety m. Wrocławia pana Bogdana Marczyńskiego, Inspektora Województwa pana Marka Kończaka kol. Tadeusz Wiśniewski Prezes Dolnośląskiego Oddziału SGP (członek naszego koła) rozpoczął Konkurs Wiedzy Turystycznej i Geoolimpiadę, na którą zadania wymyślił i poprowadził kol. Jurek Malinowski.

Emocji i śmiechu było co nie miara. Rywalizacja była zacięta, za co uczestników czekały nietuzinkowe nagrody. Organizatorzy mogli sobie na to pozwolić dzięki hojności sponsorom, którym składam jeszcze raz wielkie podziękowanie.

Ale co dobre musi się skończyć. Skończył się rajd, wszyscy rozjechali się do domów. P stały wspomnienia, życzyłabym sobie, aby tylko te miłe, a wszelkie niedociągnięcia poszły w zapomnienie.

Chciałabym jeszcze raz serdecznie podziękować kol. Wiesi Wójtowicz, która bardzo dużo pomogła mi przy pracach organizacyjnych, kol. Leszkowi Kadlucze, pani Halince Opierowiec, kol. Ryskowi Moskalikowi i wszystkim, którzy byli mi życzliwi.

Z turystycznymi pozdrowieniami

Maria Woźna-Moskalik
Prezes koła ZTI - organizatorka rajdu

Uroczystości DNIA GÓRNIKA w Kopalni Soli w BOCHNI

W dniu 3 grudnia 2001 r. miały miejsce uroczystości związane z obchodami „Dnia Górnika”, które odbyły się w podziemiach bocheńskiej Kopalni Soli. Uroczystości te miały podwójny „patronat” - świętej Barbary, opiekunki wszystkich górników, oraz świętej Kingi, którą szczególnie czcią otaczają górnicy soli. Uroczystości rozpoczęły się od odprawienia mszy św. celebrowanej przez Biskupa Tarnowskiego Jana Styryń w kaplicy św. Kingi w podziemiach kopalni na głębokości prawie 220 m pod powierzchnią ziemi. W czasie mszy św. został poświęcony zrekon-

struowany ołtarz w tej kaplicy, przy którym papież Jan Paweł II, przed niespełna dwoma laty w Starym Sączu, kanonizował bł. Kingę.

Głównym elementem akademii barońkowej było wręczenie odznaczeń, awansów na kolejne stopnie górnicze oraz pamiątkowych bard osobom odchodzącym z pracy w kopalni. Zarządca komisaryczny Przedsiębiorstwa p. Jerzy Orzeł w towarzystwie dyrektora Kopalni Soli mgr inż. Ryszarda Freudenhaima prezesa „Uzdrowiska Kopalnia Soli Bochnia” Krzysztofa

Mszę świętą w Kaplicy Św. Kingi w kopalni soli odprawia biskup tarnowski.

Szewczaka nadał tytuł technika górniczego jednej osobie, Górnika I stopnia 25 osobom, górnika II stopnia 29 osobom oraz górnika III stopnia 12 osobom. Zarządca komisaryczny w swym wystąpieniu zapowiedział nie tylko oczekiwane podwyżki płac, lecz także to, iż spodziewa się pozytywnej odpowiedzi na skierowany ostatnio do ministra gospodarki, wystąpienia o przedłużenie okresu likwidacji zakładu górniczego Bochnia i znaczący rozwój istniejącego już od kilku "Uzdrowiska".

Natomiast dyrektor Centralnej Stacji Ratownictwa Górniczego w uznaniu zasług wniesionych w rozwój ratownictwa górniczego wręczył medal złoty, srebrny oraz dwa medale brązowe zasłużonym górnikom bocheńskim za długoletnią, ofiarną pracę w imię zaszczytnych zasad ochrony i ratowania bezcennej wartości życia ludzkiego.

Jako pierwszy życzenia bocheńskim górnikom przekazał senator Ziemi Bocheńskiej Mieczysław Mielta. Jako drugi zabrał głos profesor Stanisław Pachuta, który przekazał serdeczne gratulacje i życzenia bocheńskim górnikom w imieniu Komitetu Geodezji PAN, Komisji Rewizyjnej Akademii Inżynierskiej w Polsce, Stowarzyszenia Geodetów Polskich, oraz Naczelnej Organizacji Technicznej, która 7 grudnia rozpoczyna XXIII Kongres Techników Polskich, Stanisław Pachuta przypomniał w tym miejscu, że 26.10.2000 r. dzięki intensywnym staraniom Głównego Konserwatora Zabytków dr Marka Rubnikowicza, Dyrektora Muzeum Techniki, inż. Jerzego Jasika oraz autora tego sprawozdania, Prezydent RP Aleksander Kwaśniewski w towarzystwie

Uczestnicy uroczystości Akademii w kopalni soli w Bochni. Od lewej w pierwszym rzędzie: Przewodniczący Rada Miasta Jan Olszewski, Honorowy Gość uroczystości Stanisław Pachuta, Starosta bocheński Ludwik Węgrzyn, Senator i Burmistrz Bochni Wojciech Cholewa.

małżonki Jolanty Kwaśniewskiej i ministra Krzysztofa Janika wręczył Markowi Kędziorowi ówczesnemu Zarządcy komisarycznemu Kopalni Soli w Bochni akt nadania statusu "Pomnika Historii". Kopalnia Soli w Bochni jest 16 obiektem w Polsce, któremu nadano ten zaszczytny tytuł. Stanisław Pachuta poinformował ponadto, że istnieje obecnie możliwość wpisania tego obiektu na "Listę Zabytków Techniki UNESCO". Aby stało się to faktem, konieczne jest wystąpienie z odpowiednim wnioskiem do Prezydenta RP. Stanisław Pachuta postara się pilotować tą sprawę, chcąc osobiście brać udział w finalizowaniu tego wspaniałego dla kopalni a zarazem dla miasta Bochni wydarzenia. W dalszej części uroczystej Akademii zabierali głos i składali gratulacje i życzenia: starosta powiatu bocheńskiego Ludwik Węgrzyn, przewodniczący Rady Miasta Bochni Jan Olszewski, burmistrz miasta Bochni Wojciech Cholewa, członek zarządu Telewizji Polskiej w Warszawie Tadeusz Skoczek oraz zaproszeni goście.

W czasie święta górniczego oprawę artystyczną na najwyższym poziomie zapewniły: orkiestra dęta Kopalni Soli w Bochni pod batutą kapelmistrza Stanisława Chodowskiego oraz chór męski Pueri Cantores Sancti Nicolai przy Bazylice pod wezwaniem św. Mikołaja w Bochni pod kierownictwem ks. Adamczyka.

Uroczystość "Barbórkową" zakończył wspólny obiad oraz niezwykle miłe spotkanie koleżeńskie z udziałem liczного grona górników i zaproszonych gości.

Prof. dr hab. płk. Stanisław Pachuta

Spotkanie koleżeńskie prezydiów: śląskiego oddziału SGP i opawskiego (czeskiego) oddziału CZGK – Wisła 19.10.2001r.

Kontynuując prawie 40-letnią tradycję kontaktów z geodetami z za naszej południowej granicy, tym razem w Wiśle w DW „Szaratka”, odbyło się w dniu 19.10.2001 r. koleżeńskie spotkanie grona około 20-stu osób: geodetów polskich i czeskich, wraz z towarzyszącymi im osobami. Spotkania odbywają się regularnie, a to obecne, mające miejsce w dniu czeskiego Święta Niepodległości, jest naszym podziękowaniem za gośzczenie nas w przeszłości na

Siedzą od prawej Koledzy: Milan Hertel - były szef służby geodezyjnej, Milan Dokoupil znany czeski geodeta, Jan Bury - Prezes Oddziału SGP w Katowicach. Stoją od prawej Koledzy: Jan Dziadek - były szef geodezyjnej służby kolejowej Moraw, Tomasz Białożyty - dyrektor PMG w Katowicach, Jerzy Zieliński - dyrektor WODGiK w Katowicach, Hubert Rak - emerytowany dyrektor OPGK w Katowicach, Pani Elżbieta Bienek, Franciszek Czekański - OPGK Katowice.

Na przyjęciu. Siedzą od prawej Koledzy: Jan Machań - przewodniczący zarządu oddziału geodetów czeskich w Opawie. Czanczik - wiceprzewodniczący tego oddziału, Milan Dokoupil, Jan Bury wraz z żoną i inni.

Międzynarodowej Konferencji Naukowo - Technicznej w Jańskich Koupelach. Na konferencji tej wielu naszych kolegów wygłaszało referaty specjalistyczne na temat prac geodezyjnych w aglomeracjach wielkoprzemysłowych. W obecnym spotkaniu wzięli udział wieloletni aktywni członkowie Stowarzyszenia Geodetów Polskich i Czeskiego Związku Geodetów.

Spotkanie upłynęło w życzliwej serdecznej atmosferze. Pieczony świniak i ulubione napoje, wzbudziły falę wspomnień i pozwoliły nakreślić perspektywę najbliższych wspólnych zamierzeń.

Zdzisław Malchar

XIII Ogólnopolskie Mistrzostwa Narciarskie Geodetów

STOWARZYSZENIE GEODETÓW POLSKICH
ODDZIAŁ W KRAKOWIE

31 - 113 Kraków, ul. Straszewskiego 28

☎ 0-(12) 422 26 98, 422 47 222

15. 12. 2001 r.

STOWARZYSZENIE GEODETÓW POLSKICH Zarząd Oddziału w Krakowie informuje, że w dniach 16 - 19. 03. 2002 r. organizuje Sesję Naukowo- Techniczną : „Zagrożenia w stosowaniu technologii komputerowych w geodezji i kartografii” połączone z tradycyjną imprezą sportową o nazwie:

„XIII Ogólnopolskie Mistrzostwa Narciarskie Geodetów”

Uczestnicy zawodów zamieszkają w DW „JONTEK” w Korbiewie k/Żywca. Konkurencje sportowe zostaną rozegrane na stoku w bezpośrednim sąsiedztwie DW „Jontek” lub na stokach Pińska.

Program sesji i zawodów

16. 03.	- sobota -	przyjazd uczestników, obiad, sesja odczytowa
17. 03.	- niedziela -	ślalom na nartach typu „carving”, sesja odczytowa, ognisko
18. 03.	- poniedziałek -	ślalom gigant - I + II przejazd, ogłoszenie wyników, występ Kabaretu Góralskiego „U Bacy” z Jelesni
19. 03.	- wtorek -	wolna jazda na nartach, obiad, wyjazd uczestników.

Oплата za udział w zawodach i pełne utrzymanie w kwocie 500,- zł - powinna być uiszczona na konto SGP PKO BP I O/Kraków 10202892 - 162753 - 270 - 201 z dopiskiem

- „Narty” do dnia 20. 02. 2002 r.

Informacje telefoniczne - AGH (0 12) - 617-23-23

Oraz w sieci Internet: www.13omng.prv.pl

Zgłoszenia uczestnictwa listownie na adres Zarządu Oddziału
lub e-mail: szczutko@uci.agh.edu.pl

Prosimy o umieszczenie tej informacji we właściwym dla swojego terenu działania ODGiK.

Za Zarząd Oddziału

Za Komitet Organizacyjny

STOWARZYSZENIE GEODETÓW POLSKICH
Zarząd Oddziału w Krakowie
Janusz Krzyżaniak ul. Straszewskiego 28, tel. 22-47-24652 Szczutko
31-113 KRAKÓW (1)

REGULAMIN SPORTOWY XIII OGÓLNOPOLSKICH MISTRZOSTW NARCIARSKICH GEODETÓW

I. POSTANOWIENIA OGÓLNE

1. Cel zawodów

Celem zawodów jest popularyzacja narciarstwa oraz podnoszenie jego poziomu w środowisku zawodowym Geodetów.

2. Miejsce i termin zawodów

Zawody odbędą się w dniach 16-19.03.2002 r. w ośrodku narciarskim „JONTEK” w Korbiewie k/Żywca.

3. Organizator i kierownictwo zawodów

Organizatorem zawodów jest Stowarzyszenie Geodetów Polskich Zarząd Oddziału w Krakowie, który wyznacza Kierownika Zawodów oraz Sędziego Głównego.

4. Uczestnicy

W OMNG mogą brać udział geodeci oraz osoby nie będące geodetami, a zatrudnione w przedsiębiorstwach geodezyjnych lub wydziałach geodezyjnych przedsiębiorstw wielobranżowych. Osoby towarzyszące (kibice) powinny być geodetami, krewnymi ewentualnie powinowatymi zawodników lub osobami bez zastrzeżeń natury moralnej.

5. Zgłoszenie i opłaty uczestników. Zgłoszenie winno zawierać:

- imię i nazwisko uczestnika
- datę urodzenia
- adres zamieszkania

Oplata wynosi 500,- zł od uczestnika, płatna na konto SGP. Za zgłoszenie uczestnika uznawane jest wniesienie opłaty. O fakcie wpłaty należy powiadomić telefonicznie lub listownie ewentualnie pocztą elektroniczną (szczutko@uci.agh.edu.pl). Kolejność wnoszenia opłat decyduje o miejscu zakwaterowania.

II. PRZEBIEG ZAWODÓW

6. Losowanie numerów startowych

Numery startowe zostaną rozlosowane i wręczone zawodnikom w dniu 16.03. o godz. 20.00.

7. Sposób przeprowadzania zawodów

- zawody zostaną przeprowadzone zgodnie z narciarskim regulaminem sportowym oraz niniejszym regulaminem
- odbędą się dwa przejazdy giganta oraz ślalom podwójny na nartach typu „carving”
- ślalom gigant zostanie przeprowadzony w następujących grupach wiekowych:

- I - mężczyźni do 35 lat
- II - mężczyźni 35 do 45 lat
- III - mężczyźni pow. 45 lat
- IV - niewiasty

Przewiduje się kolejność startu od gr. IV do I

- we wszystkich grupach zostanie ustalona kolejność zajętych miejsc według rzeczywistego czasu przejazdu
- ślalom podwójny na nartach typu „carving” (można startować na nartach tradycyjnych) zostanie rozegrany wg regulaminu Koreckiego (w załączeniu). Podział na grupy zostanie ogłoszony zawodnikom w dniu losowania numerów startowych.

III. POSTANOWIENIA KOŃCOWE

8. Miejsce rozgrywania konkurencji

O miejscu rozgrywania konkurencji, ich przesunięciu, zmianie lub odwołaniu decyduje Sędzia Główny, w porozumieniu z Kierownikiem Zawodów oraz Delegatem Technicznym (ze strony zawodników).

9. Ogłanianie trasy

- trasa musi być udostępniona uczestnikom do zapoznania się co najmniej na 1 godzinę przed startem pierwszego zawodnika trasę wolno poznawać przez podchodzenie z dołu do góry, bądź zjazd ześlizgiem
- w każdym przypadku obok trasy - chyba że organizatorzy postanowią inaczej
- jazda po trasie i w świetle bramek jakimkolwiek sposobem jest zabroniona

10. Odpowiedzialność za wypadki

Uczestnicy zawodów zostaną ubezpieczeni. Ubezpieczenie obejmuje miejsce rozgrywania zawodów oraz same zawody. Organizator zapewnia obecność patrolu GOPR w czasie zawodów.

11. Ogłoszenie wyników

Ogłoszenie wyników, wręczenie dyplomów i nagród odbędzie się w dniu 18.03. o godz. 20.00.

12. Jury zawodów i protesty

Kwestie sporne w czasie zawodów oraz ewentualne protesty rozstrzyga Jury zawodów w składzie: Kierownik Zawodów, Sędzia Główny, Kierownik Startu i Kierownik Mety. Ewentualne protesty muszą spełniać wymogi formalne wynikające z przepisów Narciarskiego Regulaminu Sportowego.

13. Nagrody i dyplomy

Zwycięzca ślalomu giganta w klasyfikacji otwartej otrzymuje tytuł Mistrza Polski Geodetów. Organizator zapewnia nagrody i dyplomy dla trzech najlepszych uczestników w każdej grupie.

14. Interpretacja zmiany Regulaminu

Prawo interpretacji niniejszego Regulaminu oraz dokonywania w nim zmian i uzupełnień przysługuje Jury Zawodów.

15. Wprowadza się konkurencję Geodezyjny Konkurs Sztuki w formie otwartej w dziedzinach np. literatura, fotografia, sztuki plastyczne, ręczne opracowania kartograficzne itp. W konkursie tym przewiduje się nadanie wyróżnień.

Komitet Organizacyjny

Stowarzyszenie Geodetów, Polskich Český svaz geodetů a kartografů Slovenská spoločnosť geodetov a kartografov

Pierwszy komunikat

(zawiera informację o cenie uczestnictwa i formularz zgłoszenia)

VIII Międzynarodowe Polsko-Czesko-Słowackie Dni Geodezji

Polanica Zdrój,

9 – 11.05.2002

Komitet Organizacyjny:

- przewodniczący (vice-prezes SGP)
- sekretarz naukowy
- przewodniczący komitetu organizacyjnego gospodarzy (prezes Oddziału SGP we Wrocławiu)

Andrzej Pachuta
Tomasz Olszak
Tadeusz Wiśniewski

Ramowy program VIII Międzynarodowych Polsko-Czesko-Słowackich Dni Geodezji

Celem VIII Międzynarodowych Polsko-Czesko-Słowackich Dni Geodezji jest wzajemne zbliżenie geodetów trzech sąsiadujących krajów, wzajemne poznanie problemów zawodowych, nawiązanie/pogłębienie kontaktów osobistych oraz prezentacja i dyskusja wybranych problemów geodezyjnych. Dni Geodezji odbywają się co roku w innym kraju. Pierwsze Dni Geodezji miały miejsce w Żylinie na Słowacji w dniach 16-19.05.1995. Dziewiąte będą organizowane przez Kolegów z Republiki Czeskiej. Referaty i dyskusje odbywają się w ojczystych językach uczestników.

W programie VIII Międzynarodowych Dni Geodezji przewidziano trzy bloki tematyczne poświęcone następującym zagadnieniom:

- 1) rola geodezji i kartografii w systemach informacji geograficznej
- 2) standardyzacja w geodezji i kartografii gwarancją jakości prac geodezyjnych
- 3) problematyka stowarzyszeniowa i zawodowa oraz
 - wystawa firm geodezyjnych i producentów sprzętu geodezyjnego

Na VIII Dni Geodezji zostaną zaproszeni Główni Geodeci Republiki Czeskiej, Słowacji i Polski

W pierwszej i drugiej grupie tematycznej zostanie przygotowanych i zaprezentowanych 12 referatów problemowych - po dwa z każdego Stowarzyszenia.

W ramach trzeciej grupy tematycznej znajdą się problemy zawodowe geodetów w Polsce, Republice Czeskiej i Słowacji prezentowane przez każde Stowarzyszenie w ramach jednego referatu.

Ramowy program :

9.05 – czwartek	do godz. 13.00 15.00-18.00 19.00	przyjazd i rejestracja uczestników obrazy plenarne spotkanie towarzyskie
10.05 – piątek	10.00-13.30 14.30-18.00 20.00	obrazy plenarne i dyskusja program rekreacyjno-zawodowy wieczór towarzyski
11.05 – sobota	9.30-11.30 12.00 13.30	prezentacje wystawców zamykanie VIII Dni Geodezji wyjazd z Polanicy

Koszt pełnego uczestnictwa w VIII Międzynarodowych Polsko-Czesko-Słowackich Dniach Geodezji wynosi:

400, – złotych (dla uczestników z Polski),

100, – USD (dla Kolegów z zagranicy).

Kwota ta obejmuje:

- zakwaterowanie i wyżywienie w Pensjonacie w dniach 9-10-11 maja 2002,
- udział w imprezach towarzyskich,
- materiały VIII Międzynarodowych Dni Geodezji.

Wpłaty należy dokonać na konto (dotyczy uczestników z Polski):

Zarząd Główny SGP, ul. Czackiego 3/5, 00-043 Warszawa

BBG SA, IV O/Warszawa

Nr 11601120-6770-132

“Polanica-2002”

z dopiskiem

Miejsce VIII Międzynarodowych Polsko-Czesko-Słowackich

Dni Geodezji:

Centrum Rekreacji i Szkolenia ‘SANA’, Polanica Zdrój

Centrum jest położone w malowniczej górskiej scenerii Kotliny Kłodzkiej.

Hotel zapewnia dobre warunki mieszkaniowe w pokojach dwuosobowych.

Centrum jest wyposażone w kryty basen kąpielowy, kort tenisowy, saunę, solarium i masaż wodne; można skorzystać z rowerów górskich.

Zgłoszenia prosimy nadsyłać do 10.04 (kwietnia) 2002 na adres:

Zarządu Głównego Stowarzyszenia Geodetów Polskich

00-043 Warszawa, ul. Czackiego 3/5, tel. i fax (0-22)-26 87 51;

e-mail: biuro@sgp.geodeta.org.pl

ZGŁOSZENIE UDZIAŁU (uczestników z Polski)

w VIII Międzynarodowych Polsko-Czesko-Słowackich Dniach Geodezji, Polanica-Zdrój w dniach 9-10-11 maja 2002 roku.

Imię i Nazwisko uczestnika

Instytucja (Firma)

Dane osobowe do zakwaterowania:

nr dowodu osobistego

data urodzenia

adres prywatny z kodem

Imię i Nazwisko osoby towarzyszącej

Dane osobowe do zakwaterowania:

nr dowodu osobistego

data urodzenia

adres prywatny z kodem

Rezerwacja noclegów:

9/10

tak nie

10/11 maja 2002

tak nie

Rezerwuję nocleg w Pensjonacie po zakończeniu imprezy na koszt własny

11/12 maja

tak nie

podpis i pieczęć osoby akceptującej

Termin nadesłania zgłoszenia do Zarządu Głównego SGP – 10.04 (kwietnia) 2002. W związku z ograniczoną liczbą miejsc, decyduje kolejność zgłoszeń.

¹⁾ niepotrzebne skreślić